

Životopis

Pan Karel Neřold se narodil 7. února 1951 v Poličce, kde žije dodnes. Měl dvě starší sestry. Jedna již zemřela, s druhou sestrou se pravidelně stýká.

Základní školu a gymnázium absolvoval v Poličce. V deváté třídě dostal svoji první kytaru a začal se věnovat hudbě. V 60. letech spolu s kamarády založil kapelu Grex, s kterou hráli na různých akcích a zábavách v Poličce a okolí. Kapela se rozpadla ve chvíli, kdy jeden ze členů nastoupil vojenskou službu. Dohromady se už nikdy nedali.

O prázdninách před nástupem do posledního ročníku gymnázia ho zastihla okupace v roce 1968. Dozvěděl se o ní hned ráno 21. srpna od své tety, která se o něho v té době starala. Jako většina lidí vnímal tuto situaci velmi nelibně.

Dlouhou dobu nevěděl, čemu by se chtěl v životě věnovat. Jelikož byl vždy jeho oblíbeným předmětem zeměpis, rozhodl se ho studovat na pedagogické fakultě v Brně, kam nastoupil v říjnu roku 1969. K zeměpisu si musel zvolit ještě druhý předmět. Volba padla na matematiku. Studium na pedagogické fakultě tedy bylo dáno, že se stane učitelem, aniž by o to nějak usiloval. Zde také poznal svoji budoucí ženu Naděždu.

Během posledního roku na fakultě docházel jednou týdně na Katedru vojenské přípravy a po ukončení studia nastoupil na jeden rok na vojnu do Týnu nad Vltavou. Po návratu z vojny v roce 1974 se usadili se svojí manželkou v Hlinsku, která odsud pocházela a také zde učila. Pan Neřold nastoupil na základní školu v Krouně, kde učil necelý rok do dubna 1975. Poté byl na dva měsíce povolán na základní školu v Hlinsku, kde zastupoval za mateřskou dovolenou.

V Hlinsku se mu nepodařilo sehnat byt, proto se přestěhovali do Poličky, kde začal učit na místní základní škole. Učil zde v letech 1975 - 1983. Později chtěl zkusit něco nového, proto přijal místo na železniční škole v Jimramově (1983 - 1990).

V osmdesátých letech psal do poličského zpravodaje články o hudbě. V revolučním roce 1989 se účastnil demonstrací v Poličce a stal se členem Občanského fóra. Ve stejném roce za ním přišli jeho bývalí kolegové z Masarykovy základní školy s nabídkou funkce zástupce ředitele. Po dlouhém zvažování nabídku přijal. V této funkci působil do roku 1994, poté se stal ředitelem. V čele Masarykovy základní školy setrval až do roku 2015, kdy odešel do penze.

Se svou ženou mají tři děti, dvě dcery a jednoho syna. Obě dcery vystudovaly pedagogiku, ale ani jedna se tomuto oboru nevěnuje. V současné době se s manželkou věnuje především cestování, což je jejich společným koníčkem.